

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu er det overhovedet ikke op til mig at forhindre hr. Ejner Larsen i at bestige talerstolen. Jeg vil oven i købet lytte med stor interesse. Men jeg vil på den anden side gerne sige til hr. Ejner Larsen, at der ikke er sammenhæng i de synspunkter, som hr. Ejner Larsen giver udtryk for. Hvis man skulle tilgodese det problem, ville det kræve politisk offentliggørelse af hver enkelt borgers partitilhørsforhold. Jeg har aldrig hørt, at SF gik ind for et sådant brud på borgernes anonymitet i forbindelse med politisk organisering og politisk tilhørsforhold. Derfor synes jeg, at det lige så meget er et spørgsmål om, at hr. Ejner Larsen sætter sig ned og prøver på at få sammenhæng i sine egne tanker.

Det, som jeg påpegede, var, at der er ikke nogen umiddelbar parallel mellem den situation, som hr. Ejner Larsen skildrer, og så den, hvor man er tvunget af økonomiske omstændigheder til at tilslutte sig en bestemt organisation.

Så vil jeg godt sige til hr. Glønborg, at jeg tager irettesættelsen til mig om, at det kan være for farisæisk, når man heroppefra siger: Der er nok ikke vilje til at nå noget på dette punkt. Men hr. Glønborg kan ikke bebrejde mig, at jeg, sådan som det er sket hidtil, med de uklare meldinger, som kom i dag, må forvente, at det er nok situationen en gang til. Jeg syntes ikke, der var noget som helst i hr. Glønborgs tale, som pegede på, at man havde konstruktive løsninger.

Spørgsmålet om eksklusivaftaler ved vi at denne regering ikke vil tage op. Til den øvrige del vil jeg sige, at hvis hr. Glønborg ikke hørte, at jeg prøvede på at række en hånd ud, så vil jeg gerne gentage det. Jeg sagde udtrykkelig, at vi fra radikal side er meget villige til at bevæge os, og jeg efterlyste, at man fra regeringspartierne tog imod tilbuddet om en frist for frivillighed for organisationerne selv.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Selv om hr. Jørgen Estrup synes, at der kommer mange gentagelser, så er der jo ingen, der forbyder ham at høre efter. Hvordan hr. Jørgen Estrup når frem til, at jeg skulle ville beordre udvalget til at behandle de to forslag sammen, ved jeg ikke. Det har i hvert fald ikke noget at gøre med den formulering, jeg anvendte, og hr. Jørgen Estrup kan jo konstatere, at der åben-

bart er flertal her i salen for at behandle det på den måde, og så må vel selv hr. Jørgen Estrup bøje sig for det.

Hvordan hr. Jørgen Estrup kan opfatte det som noget negativt at tale om et flertal, som man vil følge, forstår jeg heller ikke. For en ordens skyld skal jeg læse op, hvad jeg sagde til allersidst, for hr. Jørgen Estrup kan ikke have hørt det; så kunne han ikke have udtalt sig, som han gjorde.

Jeg sagde: »Hvis der er et flertal for begge beslutningsforslag, er jeg indstillet på straks i den kommende samling . . . at fremsætte et lovforslag, der indeholder regler om såvel bidrag til politiske partier som offentliggørelse af parti-regnskaber.«

Jeg tror, alle andre forslagsstillere end hr. Jørgen Estrup vil opfatte det som et særdeles positivt tilsagn. I stedet for vælger hr. Jørgen Estrup at spille på et eller andet selvopfundet martyrium om, at alle de andre slutter sig sammen. Ja, ikke alle andre, for jeg forstod godt det, hr. Jørgen Estrup sagde om, at hvis der er to partier, der står sammen i dansk politik, så er det Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet! Det forstod jeg godt. Men bortset fra det var det sådan, at alle andre var slemme, og hr. Jørgen Estrup sad alene med sit martyrium og ville gøre det gode.

Ærlig talt, nu synes jeg ikke, hr. Jørgen Estrup skal tygge videre på det martyrium, men i stedet for gøre sit hjemmearbejde, så det ikke går ligesom sidste år, hvor hr. Jørgen Estrup også fremsatte forslag. Så skete der ikke noget, før kort tid inden Folketinget skulle sendes hjem. Nu synes jeg, hr. Jørgen Estrup skal begynde med det samme og så samle det flertal, der er talt om. Så får vi nok en lovgivning, og hidtil har jeg forstået det sådan, at det er det, hr. Jørgen Estrup ønsker.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kunne forstå, at justitsministeren blev en smule irriteret over mit ordvalg om at beordre udvalget. Jeg tror, jeg tilføjede et »næsten«. Det er lidt usædvanligt, at en minister så at sige blander sig i, hvad et udvalg gør. Det var blot det, jeg påpegede.

Jeg har også godt forstået, hvad der blev sagt, og jeg plejer normalt at følge beredvilligt med i, hvad udvalget måtte beslutte sig til, for sådan er jo vilkårene herinde.